

ระเบียบกรรมการขนส่งทางบก

ว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถหรือเครื่องยนต์

สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑

ตามที่ได้มีระเบียบกรรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาต
ให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๘
มีนาคม ๒๕๓๗ ไว้แล้วนั้น

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมวิธีปฏิบัติในการขออนุญาตและการอนุญาต
ให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักรดังกล่าวให้เหมาะสม
ยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสาม และมาตรา ๑๘ วรรคสอง
แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ อธิบดีกรรมการขนส่งทางบกจึงวาง
ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการ
ขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกรรมการขนส่งทางบกว่าด้วย
การขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอก
ราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ การยื่นขออนุญาตตามระเบียบนี้

(๑) สำหรับรถที่ยังไม่จดทะเบียน

(ก) กรณีไม่มีหนังสือรับรองหลักฐานการส่งบัญชีรับและจำหน่าย ให้ยื่น ณ ฝ่ายควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์ สำนักทะเบียนและภาษีรถ

(ข) กรณีมีหนังสือรับรองหลักฐานการส่งบัญชีรับและจำหน่ายแล้ว ให้ยื่น ณ ฝ่ายควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์ สำนักทะเบียนและภาษีรถ หรือ สำนักงานขนส่งจังหวัดที่ผู้ขออนุญาตมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น

(๒) สำหรับรถที่จดทะเบียนแล้ว ให้ยื่น ณ

(ก) ฝ่ายควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์ ฝ่ายรถยนต์นั่งและรถบรรทุก ฝ่ายรถจักรยานยนต์ รถรับจ้างและรถอื่น สำนักทะเบียนและภาษีรถ สำนักงานขนส่ง เขตพื้นที่ สำนักงานขนส่งจังหวัด หรือสำนักงานขนส่งจังหวัดสาขาที่รถนั้นจดทะเบียนไว้

(ข) ฝ่ายควบคุมบัญชีรถและเครื่องยนต์ ฝ่ายรถยนต์นั่งและรถบรรทุก ฝ่ายรถจักรยานยนต์ รถรับจ้างและรถอื่น สำนักทะเบียนและภาษีรถ หรือสำนักงานขนส่งจังหวัดที่มีเขตพื้นที่ความรับผิดชอบติดต่อขายแดนต่างประเทศทุกจังหวัด สำหรับรถที่ได้ดำเนินการทางทะเบียนไว้แล้ว ทัวราชอาณาจักร

(๓) เครื่องยนต์สำหรับรถ ให้ยื่นเช่นเดียวกับ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถ หรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๔ และดำเนินการตรวจสอบคำขอและหลักฐานประกอบคำขออนุญาตเป็นรถที่จดทะเบียนภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ หรือตรวจสอบความถูกต้องของหลักฐานทะเบียนรถไปยังนายทะเบียนจังหวัดที่เกี่ยวข้องกรณีรถที่ขออนุญาตเป็นรถที่จดทะเบียนนอกเขตพื้นที่ความรับผิดชอบ แล้วเห็นว่าถูกต้องให้ดำเนินการออกหนังสือแสดงการอนุญาตนำรถหรือเครื่องยนต์ แล้วแต่กรณีออกนอกราชอาณาจักรตามแบบท้ายระเบียบนี้ดังนี้

(ก) หนังสืออนุญาตสำหรับรถยนต์และรถจักรยานยนต์เป็นการตลอดไป ให้ใช้แบบที่ ๑

(ข) หนังสืออนุญาตสำหรับเครื่องยนต์ให้ใช้แบบที่ ๒”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๖ ทวิ แห่งระเบียบกรมการขนส่งทางบก ว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถ หรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๖

“ข้อ ๖ ทวิ ระเบียบนี้มีให้ใช้บังคับแก่การนำรถใหม่หรือเครื่องยนต์ใหม่ที่ผลิตสำเร็จรูปจากโรงงาน เพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยผู้ผลิตหรือประกอบรถ หรือเครื่องยนต์”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกแบบหนังสือแสดงการอนุญาตนำรถออกนอกราชอาณาจักรตลอดไป แบบที่ ๑ ท้ายระเบียบกรมการขนส่งทางบกว่าด้วยการขออนุญาตและการอนุญาตให้นำรถหรือเครื่องยนต์สำหรับรถออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้แบบหนังสืออนุญาตแบบที่ ๑ ท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๖ ให้รองอธิบดี (ฝ่ายปฏิบัติการ) กรมการขนส่งทางบก รักษาการ
ตามระเบียบนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๑

พงศ์กร เลขาวิเชียร

อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

แบบที่ 1



ที่ _____ / _____

หนังสือแสดงการอนุญาตนำรถออกนอกราชอาณาจักรตลอดไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. 2522

นายทะเบียน _____ อนุญาตให้ _____

ตั้งอยู่เลขที่ _____

นำรถชนิด _____ จำนวน _____ คัน ลักษณะ _____

รุ่น/แบบ _____

หมายเลขตัวรถ _____

หมายเลขเครื่องยนต์ _____

ออกนอกราชอาณาจักรไปประเทศ _____

ออกให้ไว้ ณ วันที่ _____

นายทะเบียน _____